

NS-Kampskrig

#212

12 / 2024 (135)

Encyklopædi - Michael Kühnen

134 - FORFATNING

En forfatning er det politiske dokument, der beskriver og bindende definerer den interne orden i et statssamfund, statens eksistensberettigelse og formål samt forholdet mellem rettigheder og pligter mellem staten og dens borgere (se også lighed). Den forfatningsmæssige magt er en vigtig del af statens suverænitet. Håndhævelsen og den varige binding af forfatningen kendetegner den suveræne stat!

I overensstemmelse med nationalsocialismens forståelse af staten udgår al suverænitet fra nationen og tilhører den alene. Derfor er nationen den forfatningsmæssige myndighed i den na-

tionalsocialistiske folkestat. Det nationalsocialistiske parti (se Nationalsocialistisk Tysk Arbejderparti) er folkets organiserede livsvilje og nationens politiske avantgardeorganisation; dets ledende rolle karakteriserer og bestemmer derfor hele vejen igennem karakteren og formen af en nationalsocialistisk forfatning.

Tyskland har ikke været suverænt siden 1945/56 JdF - hverken som helhed eller i sine delrepublikker, som blev til og fortsat står under sejrherrenes magt. Derfor er der ingen tysk forfatning, der er et sådant navn værdigt. Dette forklarer, hvorfor trosfællesskabet (Gesinnungsgemeinschaft) i Ny Front stræber efter en statsreform i Forbundsrepublikken Tyskland (BRD), som skal føre til en juridisk revolution, hvorfra der til sidst vil opstå et frit Tyskland med en nationalsocialistisk forfatning (se Frihed). Det er hverken muligt eller meningsfuldt i dag at forudsige denne forfatning i detaljer eller at ville definere og formulere den nu. Sikkert er det dog, at den indeholder følgende grundlæggende bestemmelser:

1. Den nationalsocialistiske folkestats raison d'être som en forpligtelse til at sikre bevarelsen og udviklingen af typen af det statsbærende folk.
2. Forpligtelsen til frihed, suverænitet og uafhængighed for nationen.
3. Partiets ledende rolle (partiet styrer staten!) på alle niveauer; dermed også bestemmelsen om, at regeringslederen altid er identisk med partilederen, mens det symbolske statsoverhoved godt kan være en monark, men ikke nødvendigvis (se Monarki).
4. Stræben efter et Fjerde Rige, som alene kan løse tyskernes overlevelseshed - nødvendigheden af tilstrækkelig plads.
5. At definere borgernes rettigheder og pligter i henhold til princippet om "offentlig interesse før egeninteresse" og at fastslå, at kun folkekammeraterne kan være borgere.
6. Genindførelse af racelovene og deres forankring i den forfatningsmæssige orden.
7. Oprettelsen af det nationalsocialistiske senat som statens og partiets højeste magtcenter ved siden af Føreren og med enekompetence til at vælge Føreren.
8. En folkerepræsentation som et centralt parlament på et professionelt grundlag, som allerede krævet i punkt 25 i NSDAP's partiprogram (se korporatisme).
9. Etablering af en rentefri og socialistisk økonomisk orden (se rentebinding og socialisme).

135 - NATIONALISERING

Det Nationalsocialistiske Tyske Arbejderparti er den tyske socialismes parti og stræber derfor efter at opbygge et socialistisk nationalt fællesskab. Dette realiseres i den økonomiske form af korporativisme og er baseret på ideen om en planlagt nationaløkonomi, der er rettet mod bevarelse og udvikling af folkets type. For at gøre denne planlægning og kontrol mulig og for at knuse magtstrukturer, der er fjendtlige over for folket på grundlag af privat ejerskab af produktionsmidlerne, er nationalisering nødvendig, som det kræves i punkt 13 i NSDAP's partiprogram.

Samtidig skal privat ejerskab af produktionsmidler ikke forhindres fuldstændigt. Det nationalsocialistiske parti beskæftiger sig ikke så meget med ejerskab, men med kontrol og dermed råderet over produktionsmidler. Dette sikrer, at ingen kræfter og magter, der stammer fra den nationale økonomi, kan skade samlingen af alle folkelige energier og kræfter ved en total mobilisering af staten, men at alt er underordnet nationens vitale interesser. Derfor er princippet: Nationaliser ikke det, der kan nationaliseres, men det, der skal nationaliseres. På dette grundlag

kræver Ny Fronts tankefællesskab:

Nationalisering af alle banker, forsikringsselskaber og andre finansielle virksomheder, da kontrollen over valuta og finans udelukkende skal ligge hos staten.

Nationalisering af alle allerede socialiserede virksomheder, da deres anonyme og ofte internationale ejerskab truer den nationale økonomis frihed og uafhængighed samt dens nemme planlægning og styring.

Nationalisering af nøgleindustrier, som under alle omstændigheder for det meste er socialiserede virksomheder, hvor direkte statskontrol er nødvendig, fordi den nationale økonomis uafhængighed og velstand afhænger af dem (se også Autarki).

Gårde, der tydeligvis er privatejede, vil ikke blive nationaliseret, medmindre de tilhører nøgleindustrier. Tværtimod stræber Ny Front efter at fremme middelklassens ejerskab, på betingelse af at det ikke fører til arbejdsløse og ubesværede indtægter.

Efter at have brudt bindingen til renten tillader de stigende statsindtægter gennem nationaliseringer betydelige skattesænkninger, efterhånden som socialiseringen af den nationale økonomi skrider frem. Alt dette sker uden ideologisk dogmatisme, uden hastværk eller blind fanatisme, i overensstemmelse med nationalsocialismens grundlæggende lov:

ALMENVELLET KOMMER FØR EGENINTERESSEN!

136 - NATIONERNES FÆLLESSKAB

Nationalsocialismen afviser forestillingen om "én verden" eller en forenet "menneskehed" som naturstridig og livsfjendtlig dogmatisme. Sådanne ideer udspringer af ideologien om internationalisme i alle afskygninger samt menneskehedens lighed og kulminerer i sidste ende i målet om verdensherredømme, som kun kan tænkes som en tyrannisk race- og kulturblanding og dermed denne korrumpende enhedscivilisation.

I modsætning hertil repræsenterer nationalsocialismen ideen og målet om frihed og dermed om udvikling af racer og folk i overensstemmelse med deres typer og natur. Mennesket er kun menneske som et racemæssigt og nationalt fællesskab. Heraf følger den totale afvisning af enhver ideologi om internationalisme, såvel som dens mål om verdensherredømme. Den højst mulige og meningsfulde form for de forskellige racers og folks sameksistens er en verdensorden på basis af raceopdelte folkefællesskaber i kontinentale storområder, som tillader hver race og hvert folk en arts- og naturtilpasset udvikling.

Nationalsocialismen som verdensbevægelse og dermed som den ariske races organiserede livsvilje stræber derfor efter inden for rammerne af den nye orden at opbygge et arisk folkefællesskab, som skal omfatte alle ariere, hele det ariske livsrum og hele den ariske indflydelsessfære.

Det Fjerde Rige, som det nationalsocialistiske tyske arbejderparti ønsker at vinde for Europa, vil være en vigtig hjørnesteen i dette ariske folkefællesskab som en stor europæisk orden, men det vil også omfatte de ariske folk på det amerikanske kontinent, Australien, New Zealand og Sydafrika samt de ariske raceudbrydere i Asien, Tyrkiet, Persien og Storindien, som er blevet formet af den ariske kultur gennem østlig indoeuropæisme (se arabere, tyrkere og parsere).

137 - FOLKELIG BEVÆGELSE

Den folkelige bevægelse er den politiske strømning, der sætter folket, dets overlevelse og højere udvikling i centrum for al tænkning og handling. Den folkelige bevægelse underordner alt andet under denne bevarelse og udvikling af sit eget folks type; derfra får den alle standarder. Den folkelige bevægelse er således udtryk for et folks vilje til at leve i den politiske sfære (se Vilje). Dens mål er oprettelsen af den folkelige stat, som i en total mobilisering omfatter, organiserer og leder alle livsudtryk, energier og kræfter i det nationale samfund mod målet om bevarelse og udvikling af typen.

Den folkelige bevægelse i Tyskland har rødder i romantikken og befrielseskrigene mod Napoleon, men den dukker først op som en særskilt politisk bevægelse i anden halvdel af det 19. århundrede. Da den folkelige bevægelse er et udtryk for et folks vilje til at leve, er den lige så mangefacetteret som dette folk og dets folk, og den viser sig at være fragmenteret fra begyndelsen. I Tyskland er den fortsat et vildt kaos af organisationer og bevægelser inden for tysk nationalism, socialisme, allertyskhed, antisemitisme, positiv kristendom og nyhedenskab og meget mere. I denne fragmentering viste den folkelige bevægelse sig ude af stand til at udføre sin opgave. Det ændrer sig først, da Første Verdenskrig skaber en ny livsholdning, og nationalsocialismen fødes ud af den.

Nationalsocialismen og det folkelige verdensbillede er identiske. Nationalsocialismen realiserer den folkelige bevægelse gennem grundlæggelsen, kampen og magtovertagelsen af det nationalsocialistiske parti (se Nationalsocialistisk Tysk Arbejderparti). Partiet er rygraden i den folkelige bevægelse. Den nationalsocialistiske folkestat, som det kæmpede for, er den folkelige stat. Uden det nationalsocialistiske parti, der er organiseret efter førerprincippet, og som bliver bærer af den folkelige livsvilje, synker den folkelige bevægelse tilbage i kaos, hvilket blev tydeligt efter den tabte anden verdenskrig og knusningen af NSDAP.

Siden krigens afslutning har Tysklands nationalsocialister forsøgt at finde en politisk måde at genoplive og reorganisere det tyske folks livsvilje på for at overvinde dekadence og genvinde nationens frihed. På den måde har de dannet og danner fortsat en nationalsocialistisk bevægelse, som på mange måder er et spejlbillede af den gamle folkelige bevægelse - frem for alt af dens uheldige historiske fragmentering. Kun med en genetablering af partiet er der en chance for at opfylde dets politiske opgave. Retningslinjen må være: **Fra bevægelsen til partiet!**

I denne udvikling ligger den folkelige bevægelses opgave. For dette kæmper i BRD Gesinnungsgemeinschaft der Neuen Front. Den politiske vej for Völkische Bewegung går således gennem genoprettelsen af det nationalsocialistiske parti, den nationalsocialistiske revolution og opbygningen af den nationalsocialistiske folkestat frem til etableringen af den nye orden, hvor partiet bliver overflødig, og alle tilgange og tendenser i den folkelige bevægelse frit kan udvikle sig og realisere sig selv inden for rammerne af den overordnede orden.

138 - FOLK

Den biologiske humanisme som videnskabelig erkendelsesteori og grundlag for nationalsocialismen forstår mennesket som et fællesskabsvæsen og ser det som integreret i naturlige og

kulturelle fællesskaber. Det vigtigste fællesskab i en persons liv er hans folk. Kun ved at vokse ind i det sproglige. Kun ved at vokse ind i sit folks sproglige, kulturelle og historiske fællesskab bliver man et menneske, får ens liv værdi og mening. Fundamentet og kernen i det nationale fællesskab er familien.

Folk er et naturligt fællesskab, og medlemskabet af et folk afgøres ikke af fri vilje, men af skæbnen ved fødslen. Folk er et fællesskab af mennesker med samme blodsblending og fælles sprog, kultur og historie. Sprog, kultur og historie stammer fra folkets biologiske natur, dets art, dets nationale karakter samt de biologiske særpræg og den geopolitiske situation i dets habitat. Hvis der i løbet af typeudviklingen og den historiske udvikling opstår modsætninger, falder den biologiske natur og den kulturelle udvikling ikke længere sammen, det kommer til dekadence. Dette bestemmer nutidens minusverden. Nationalsocialismen er svaret på dette og stræber derfor efter en ny orden af type- og naturtilpasset udvikling.

Ethvert menneske fødes ind i en nation og tilegner sig fra den tidlige barndom og i første omgang ubevidst et sprog. Kultur og historisk bevidsthed - med andre ord tradition. Derved bliver han et fuldgældigt menneske, en kammerat af folket. I modsætning til alle andre kendte livsformer har mennesket dog en fri vilje. Derfor er en nation kun i stand til at leve og udvikle sig i det lange løb, hvis dens folk bevidst stiller sig i det nationale fællesskabs tjeneste, overvinder den borgerlige holdning til egeninteresse (se borgerskab) og finder vej til arbejderklassens etik.

Viljen til det folkelige fællesskab skaber nationen!

Nationalsocialismen, som ser sit mål i artens naturlige bevarelse og udvikling, er derfor den folkelige bevægelse, som frembringer et parti, der er folkets viljesbærer og nationens fortrop. I Tyskland opfylder det nationalsocialistiske Tyske Arbejderparti denne opgave for at skabe en forenet, fri og uafhængig nation ud af det tyske folk, der er bosat i et lukket centraleuropæisk livsrum (se også Frihed og suverænitæt).

139 - FOLKEOPLYSNING

I modsætning til propaganda, som har til formål at påvirke en så stor kreds af mennesker som muligt med nogle få slagord, forklarer folkeoplysning (inden for partiet: uddannelse) så mange emner og sammenhænge som muligt så grundigt som muligt for en begrænset kreds af mennesker. Målet med propaganda er at påvirke, målet med folkeoplysning er at formidle viden og indsigt. Propaganda har til formål at overbevise dem, der bliver overbevist af folkeoplysning, og folkeoplysning har til formål at uddybe det, der spredes af propaganda. Folkeoplysning betyder konsolidering af den indre front - i kampens tid konsolidering af partiet (se Nationalsocialistisk Tysk Arbejderparti), efter revolutionen konsolidering af hele folket, altid i tjeneste for nationalsocialismens verdens- og livssyn.

Propaganda er altid offensiv. Folkeoplysning tjener imidlertid også til at afværge fjendens grusomhedspropaganda og dermed til at immunisere partiet og folket mod alle skadelige mentale og åndelige påvirkninger udefra. Især den tyske nationalsocialisme er under en konstant spærreild af fjendtlige grusomhedsløgne (se også Holocaust, Krigsskyldsløgn, Diktatur). Sammen kæmper propaganda og folkeoplysning for og sikrer en nations frihed. De er en nøgle til sejr.

I den nationalsocialistiske folkestat (se Stat) øges folkeoplysningens betydning yderligere og bliver til den omfattende statslige uddannelse af folket. Den former nationens intellektuelle liv i mindst tre generationer og lægger dermed et vigtigt fundament for den endelige realisering af den nye orden.

140 - FÆLLESSKAB AF MENNESKER

Baseret på den biologiske humanismes videnskabelige indsigt i, at mennesket kun er levedygtigt som et fælles væsen, sætter nationalsocialismen fællesskabet i centrum for sin idé og sin politiske handling. På den måde overvinder den den individualisme, der er formet af oplysningstidens revolution, og som præger den liberale kapitalismes dekadente minusverden indtil i dag, og som i mellemtiden er degenereret til grov materialisme og egeninteresse (se også Dekadence og Bourgeois).

Det vigtigste fællesskab i en persons liv er hans folk. Kun det at vokse ind i sit folks sprog, kultur, tradition og historie gør ham til et menneske. Hans engagement i sit eget folk og stræben efter at stå op for bevarelsen og udviklingen af dette folks type med al sin styrke gør hans liv værdifuldt og meningsfuldt og gør ham til en kammerat af folket, en personlighed. Dette er kernen i arbejderklassens nationalsocialistiske etik.

Folk er et naturligt fællesskab, den biologiske virkelighed i menneskelivet. Som følge af den ariske races tragiske historie i moderne tid (se ariere) er de ariske folk fremmedgjort fra deres egen natur, splittet af artsfremmede interessegrupper, partier og ideologier med deres naturstridige dogmatik, som påvirker og former nutiden (se kristendom, marxisme, frimureri, internationalisme). Sådanne påvirkninger har gjort de ariske folk til statistiske størrelser, til fremmedgjorte og til dels overfremmedgjorte masser (se Überfremdung). Et folks naturlige tilstand, folkefællesskabet, er næppe længere en realitet og bliver derfor et politisk mål: målet for den nationalsocialistiske verdensbevægelse og dens nationale partier, i Tyskland det nationalsocialistiske Tyske Arbejderparti.

Nationalsocialismen kæmper for folkets sande fællesskab gennem sin vilje til fællesskab, sin folkelige socialisme - og forbinder den med sin vilje til nationens frihed, sin nationalisme. Nationen er et folks politiske viljefællesskab. Den kan kun blive til virkelighed på grundlag af et ægte og sundt folkefællesskab. Derfor var Adolf Hitlers sidste vilje og tanke, som han nedfældede i sit politiske testamente, folkets fællesskab:

"Ud fra soldaternes opofrelse ved fronten og ud fra min tilknytning til dem indtil døden vil der på en eller anden måde i den tyske historie igen spire et frø til en strålende genfødsel af den nationalsocialistiske bevægelse og dermed til realiseringen af et ægte folkefællesskab. "

Dette adresserer både det uforanderlige mål og den vej, der skal tages:

Realiseringen af et ægte folkefællesskab kræver en strålende genfødsel af den nationalsocialistiske bevægelse, dvs. genetableringen af et nationalsocialistisk parti, fordi det er den eneste tænkelige og legitime bærer af folkets vilje (se også Legitimitet).

Sjov under hagekorset

Nationalsocialistisk aktivisme har også sine lysere øjeblikke! Her er et uddrag fra Gerhard Laucks hæfte "Sjov under hagekorset".

47.

Rockwell Hall har modstået mange angreb i løbet af sin historie, men nogle af dem var mere komiske end alvorlige.

En dag hørte den vagthavende officer et "dunk!", der ramte forsiden af bygningen. Da han åbnede døren, fandt han en pil indlejret i den. "Pokkers indianere!", forklarede han nogle forskrækkede besøgende.

Nogle gange efterlod ukendte personer voodoo-dukker med knappenåle og billeder af brunskjorter foran hovedkvarteret, men stormtropperne rapporterede aldrig om dårlige bivirkninger.

En tidlig morgen, lige efter daggry, kiggede en døsigt vagt på taget af det toetagers hovedkvarter ned og så en stor, hvid Cadillac køre op på gaden nedenunder. En fed jøde steg ud og gik hen til bagagerummet, hvorfra han fjernede en stor betonklods. Han løftede den over hovedet og skulle til at kaste den mod Rockwell Halls facade (et ægte stenalderangreb), da den årvågne vagthavende nonchalant satte alarmsirenen i gang. Jøden blev forskrækket over den pludselige, øresønderrivende lyd og tabte betonen på sin fod. Han hoppede rundt på et ben og satte sig ind på forsædet af sin bil og kørte i høj fart ned ad 71st Street, mens sirenen stadig hylede efter hans hastige tilbagetrækning.

48.

Jeg driver en computer Bulletin Board her i Tennessee. En morgen, da jeg stod op, tjekkede jeg opkaldsloggen på computeren for at se, hvem der havde været på i løbet af natten. Til min store overraskelse var der en ny bruger, som havde logget ind under navnet "New York Jew"! Jeg åbnede straks systemet for at se, hvilken besked denne person havde efterladt, og ikke overraskende var den fornærmende og uanstændig. Jeg overvejede at slette den, men besluttede mig for at svare igen i stedet.

Senere på eftermiddagen loggede denne person på igen! Denne gang var jeg klar og lænede mig tilbage med tastaturet for at se på aktiviteten. Da jeg forberedte mig på at tvinge brugeren ud af systemet, fik jeg en bedre idé. Ved hjælp af "force chat"-funktionen skrev jeg ordene "Heil Hitler!" og ventede på svar. Der var en voldsom aktivitet på computerens telefonmodem, og så kom beskeden "opkaldet afbrudt, ingen operatør".

Jeg sad med min kaffe og grinede stille af denne New York-jøde.

NSDAP/AO er den største leverandør af nationalsocialistisk propagandamateriale i verden. Den udgiver hundredvis af bøger og tidsskrifter på snesevis af sprog. Den er også vært for hundredvis af websteder.

Tilmeldingsformular

☐ Abonnement på dette tidsskrift for de næste tolv numre. 30,00 Euro eller US\$30.00. [Angiv venligst hvilken sprogudgave du ønsker!]

☐ Donation - DIN støtte gør vores arbejde muligt!

Name _____

Street _____

By _____ Postnummer _____

Land _____

(Valgfrit) E-mail-adresse / telefon _____

Checken skal være udstedt til: NSDAP/AO

Send til: NSDAP/AO - PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA (eller udelad "NSDAP/AO".)